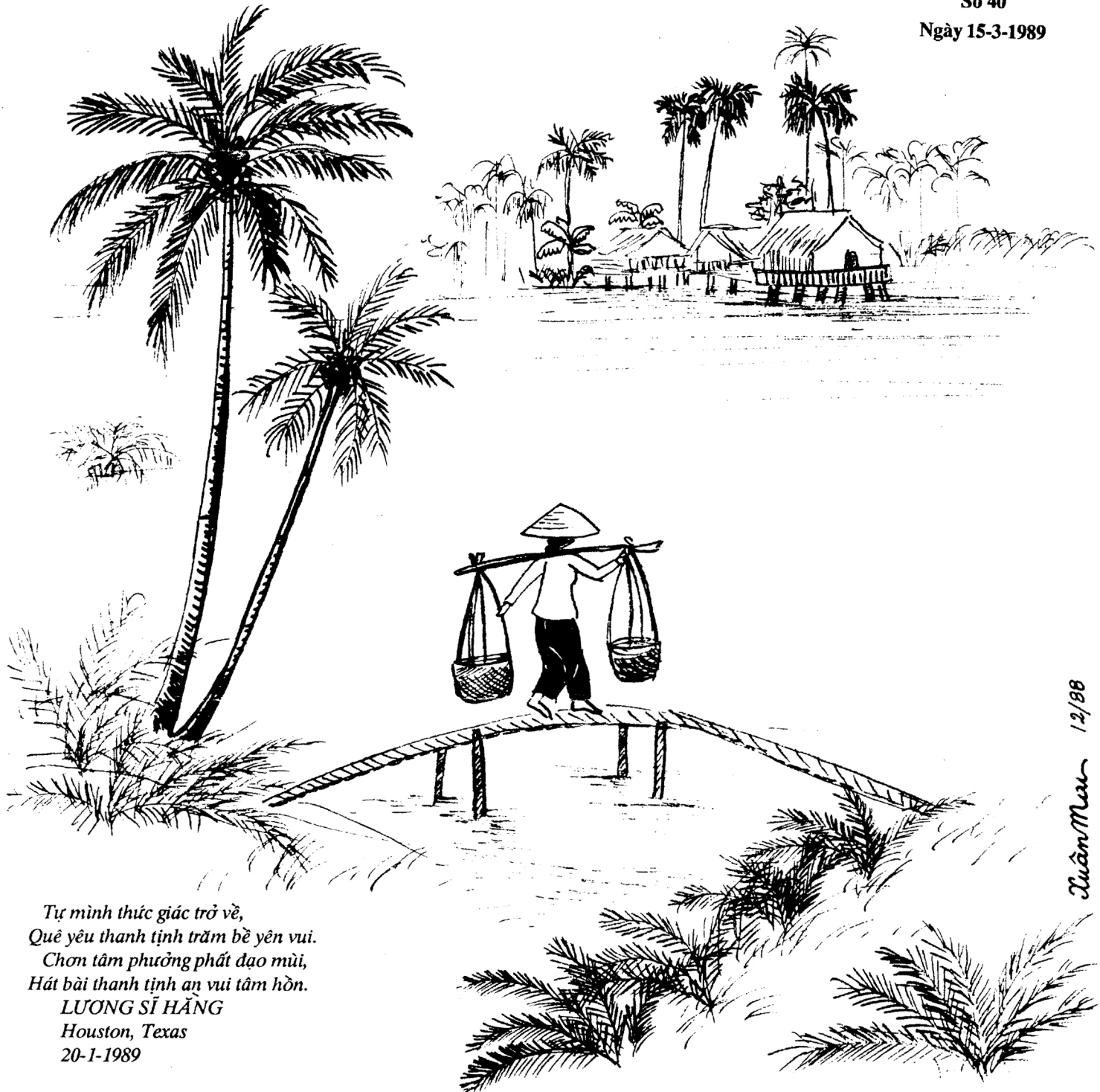

Lá Thư Vô Vi

Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu

Số 40

Ngày 15-3-1989

Tự mình thức giấc trở về,
Quê yêu thanh tịnh trăm bề yên vui.
Chơn tâm phương phát đạo mùi,
Hát bài thanh tịnh an vui tâm hồn.

LƯƠNG SĨ HẰNG
Houston, Texas
20-1-1989

Luân Môn 12/88

P. O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

TIN TỨC

TIN TỨC

TIN TỨC

I. SINH HOẠT CỦA ĐỨC THẦY TÁM.

Sau khi rời miền Nam California ngày 20-2-89, Thầy Tám đã ghé Florida để sinh hoạt với các bạn đạo tại đây. Vào thượng tuần tháng ba, Thầy Tám đã rời Florida để tiếp tục công cuộc hoằng pháp tại những nơi khác. Và như tin đã loan báo trong bản "Tin Đặc Biệt", Thầy Tám sẽ về vùng Washington D.C. trong thời gian Cha Nhấn Hòa thuyết giảng cho cộng đồng VN tại đây.

II. CHA NHẤN HÒA BUỐC RA CỘNG ĐỒNG.

Sau sáu tháng trời tịnh dưỡng, Cha Nhấn Hòa đã đem một niềm vui bất ngờ cho các bạn đạo Vô Vi, khi Cha cho biết sẽ ra thuyết giảng cho cộng đồng VN tại Washington D.C. vào chiều thứ bảy 25-3-1989.

Niềm xôn xao trong giây phút đầu tiên nghe được tin vui này, từ từ êm dịu, để nhường chỗ cho một niềm tin yêu mới. Khắp nơi trong cộng đồng Vô Vi như được một làn gió mát lành thổi đến, sinh khí chợt vươn lên. Những cú điện thoại tới tấp gọi đến, thăm hỏi về Cha, báo tin cho nhau biết. Người thì tin rằng buổi nói chuyện với cộng đồng của Cha Nhấn Hòa chắc chắn sẽ thành công, vì Đại Hội năm 89 có tên là Long Vân, có nghĩa là mọi việc sẽ có chiều hướng đi lên. Người thì cho biết có gọi điện thoại sang "khoe" với Thầy Tám rằng sẽ đi sự buổi nói chuyện này để "ủng hộ" Cha, thì bị Thầy Tám chỉnh ngay lập tức "Đi qua bên đó nghe Cha nói chuyện để được hưởng phước, chớ không phải ủng hộ!"

Chỉ trong khoảng một tuần lễ, sau khi nghe tin vui này, hầu hết những bạn đạo quyết định đi dự buổi nói chuyện này, đều đã mua vé máy bay sẵn sàng cả rồi. Từ miền Nam California, Bắc California, Texas, Washington State, Minnesota, Indiana, Massachusetts, Virginia, Canada...khắp mọi nơi, các bạn đạo

đang nô nức chờ đợi ngày vui này. Ngoài ra, tin tức này cũng đã được loan báo đến cộng đồng người Việt vùng Hoa Thịnh Đốn, qua ba tờ tuần báo tại địa phương.

Chi phí cho buổi thuyết giảng này một phần do Quỹ Du Thuyết đài thọ, một phần do một số bạn đạo phát tâm đóng góp. Quỹ Du Thuyết này do các bạn đạo đóng góp sau Tết Hồi Sinh, với mục đích yểm trợ những chuyến du thuyết của Cha Nhấn Hòa. Các bạn đạo muốn phát tâm đóng góp cho Quỹ Du Thuyết này, xin gửi về :

Vô Vi Friendship Association

P.O. Box 2522, Garden Grove, CA92642

Về phương tiện đưa đón tại phi trường, xin các bạn đạo liên lạc với một trong các số điện thoại sau đây:

*Bác Phú (703) 525-6139

*Anh Bá (703) 481-8340

*Chị Lài (703) 237-7643

*Chị Lý (703) 670-8696

III. MẬT NIỆM BÁT CHÁNH.

Trong thời gian gần đây, Thầy Tám có khuyên tất cả bạn đạo, không phân biệt cũ hay mới, nên thực hành thêm phương pháp "Mật Niệm Bát Chánh" ba lần, trong khoảng thời gian từ 5 giờ chiều đến 9 giờ tối. Phương pháp Mật Niệm Bát Chánh được chỉ dẫn rất rõ ràng trong quyển "Thiền Thực Hành". Xin các tất cả các bạn đạo lưu ý, và thực hành điều này.

IV. THÔNG BÁO MỚI VỀ LỆ PHÍ THAM DỰ ĐẠI HỘI LONG VÂN.

Trong LTVV số 39, đã đăng phiếu dự Đại Hội Long Vân, nhưng vào giờ cuối có sự thay đổi về lệ phí, được giảm xuống. Chi tiết chính thức về phiếu dự Đại Hội Long Vân, được đăng trong số LTVV kỳ này. Xin các bạn đạo cùng đón xem ở trang bên trong.

TIN ĐẶC BIỆT TIN ĐẶC BIỆT

Cha Nhấn Hòa sẽ tiếp tục lại :

"RA MẮT CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM"

Với cặp mắt đời, Cha Nhấn Hòa là một người thanh niên trẻ, có sự sáng suốt muốn đóng góp cho cộng đồng.

Cha Nhấn Hòa gửi lời nhắn nhủ : "Bạn đạo nào còn nhớ thương Cha, muốn thăm Cha, thì hãy về tham dự buổi nói chuyện của Cha"

vào lúc 2 giờ chiều ngày Thứ Bảy 25 tháng 3, năm 1989

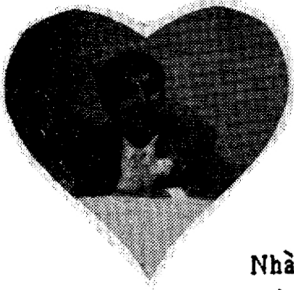
tại SHERATON NATIONAL HOTEL, Ball Room.

900 S. Orme St.

Arlington, Virginia 22204

PH: (703) 521-1900

Lại càng đặc biệt hơn nữa, là có sự hiện diện của Đức Thầy Tám ở vùng trên

Nhà In VÕVÍ nhận được bài thơ này của Đức thầy vào lúc 10:15 P.M.
ngày 01-03-1989

ĐỨC CHA NHÃN HÒA

Ngày lành tháng tốt bước ra
Đón chào các giới chan hòa tình thương
Mừng thầm đem đạo mở đường
Dựng xây khối óc tình thương độ đời
Thanh bình sáng suốt chẳng rời
Tỏa mùi thanh khí nổi nổi an hòa
Quân bình vũ trụ chuyển qua
Thượng Ngươn Thánh Đức muôn hoa đón chào
Tình thương sáng suốt đổi trao
Quốc hồn khôi phục ước ao thỏa tình
Mỗi người tự xét phân minh
Dấn thân ổn định hành trình quang khai
Thành tâm khai triển chơn tài
Hy sinh đóng góp thanh đài nổi tâm
Thực hành tiến tới chẳng lùi
NGÃI ban chơn lý uyên thâm đạt hòa
Xác thân tươi trẻ tâm già
Độ tha không ngớt thực thà thực thi
Thiện duyên tái ngộ kỳ ni
Tràn đầy hạnh phúc cũng vì chúng sanh

Ngày 01 tháng 03 năm 1989

Lưỡng Sĩ Hằng

Thư Gửi Cha Nhân Hoa

Cha ơi! Con quá vui mừng,
Lòng con như muốn tung bừng nở hoa.
Mừng vì nghe được tin Cha,
Phục hồi ngọc thể bước ra cộng đồng.
Bấy lâu con cứ phập phồng,
Biết ai chân Chúa, ai lòng Minh Vương?
Đứng ra thu gọn chính trường,
Gom về một môi tình thương đại đồng.
Dân đen khổ đói chạy vòng,
Quốc vô tôn chủ, phải tòng bàng môn.
Hơn mười năm đã kinh hồn,
Làm dân vong quốc, làm hồn lưu linh.
Vất vợ gốc miếu, đầu đình,
Tha hương cầu thực, linh bình, u ơ.
Mong chờ Minh Chúa phát cờ,
Minh Quân xuất thế, thế cờ biến chiêu.
Cho dân thoát cảnh điêu hiu,
Hồn quy quốc thổ, lòng tiêu khổ sầu.
Vượt qua các cảnh bể dâu,
Sinh, ly, tử, biệt, thâm sâu quốc vong.
Cha xa con, vợ xa chồng.
Cửa nhà tan nát, gia phong bất hòa.
Luân thường đảo lộn gần xa,
Tình thương đi vắng, gà nhà đá nhau.
Chẳng thân quen, chẳng đồng bào,
Mất tình đoàn kết, thấp cao tranh dành.
Em chẳng em, anh chẳng anh,
Cha Trời nhỏ lệ, muôn vàn xót thương.
Cầu mong Cha mở con đường,
Gom về một môi tình thương đại đồng.
Được đoàn kết, hết lưu vong,
Dân Nam an lạc trong vòng tay Cha.
Hoàn cầu thế giới gần xa,
Sống trong hạnh phúc, chan hòa tình thương.
Trời Nam trở lại Đế Vương,
Minh Vương chẳng phải là phường thầy tăng.
Tám chín Cha mở Long Vân,
Chẳng bao lâu nữa, đến lần Long Hoa.
Sống trong điển Mẹ, tình Cha,
Mong năm Thân Dậu được quà Cha ban.
Cha ơi! Con cố sửa sang,
Cho hồn con sạch, tâm an, vui, hòa.
Không còn vọng động ta bà,
Sống trong lý đạo, thật thà chơn tâm.
Bỏ đi mê chấp, tôi tâm,
Để cho Mẹ khỏi khóc thầm...con ngu.

Kính Cha
Con
Tạ Linh Giang

VẠN DẶM HÀNH

Núi kia,
 Vách đứng cheo leo!
 Đường kia,
 Gai góc trải đèo hiểm nguy!
 Dặm hành vạn bước CHA đi,
 Bờ Đền lao khổ xá gì xác thân.
 Vì thương CHA quyết nặng mang,
 Vì thương, lê gót phong trần hồn đau!
 Đường dài chẳng quản gian lao,
 Mịt mù bụi cát, ngàn sao khuất mờ.
 Hồng trần vạn kiếp con thơ,
 Mê trần ngụp lặn bên bờ đau thương.
 Đường về Bến Giác mờ sương,
 Âm ba CHA gọi muôn phương vọng về:
 Thoát trần con tách bến mê,
 Hư linh chốn cũ, kíp về Quê xưa.
 CHA đi giải nắng phơi mưa,
 Hồn thanh nhẹ lắng âm thừa hạ ngươn.
 Gánh gồng CHA quẩy lên sơn,
 Lũ con tiểu ngã, tình con mê trần.
 CHA ơi! nhớ gậy tùy thân,
 Xua bầy quỷ dữ, bảo toàn chúng con.
 Đường về tiên cảnh ngút non,
 Vượt bao hố thẳm, chẳng sờn phút giây.
 NHẮN HÒA CHA nhẹ thang mây,
 Lau giòng lệ đổ, hiệp vầy con thơ./.

Kim Hương
 San Francisco

KÍNH DÂNG CHA NHẮN HÒA

Tin Cha xuất hiện Cộng Đồng,
 Cùng Thầy hỗ trợ tiên phong mở màn.
 Tâm con cảm thấy Đạo tràng,
 Giữ lòng một dạ cùng dâng Thầy, Cha.
 Đường tu, cõi thế ta bà,
 Duyên may ngộ pháp là quà Thầy ban.
 Bạn ơi! chớ có hoang mang,
 Giữ tâm chơn chánh, phá tan trược trần.
 Trước sau cũng phải góp phần,
 Dụng xây diu tiến mọi tầng thặng hoa.
 Tu cho cõi mở tình ta,
 Hoà trong các giới ngộ Cha tại trần./.

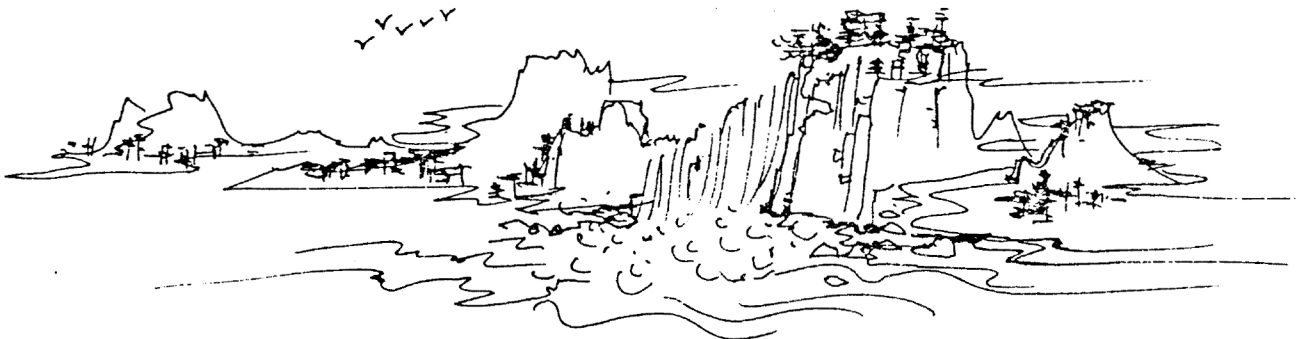
Trần Minh Tiếp
 Dallas, 4-3-1989

ĐẠI NGUYỆN II

Đại nguyện ra đi chốn trần ai,
 Kiếp sống nhân sinh quá đọa đầy,
 Trần thế đảo điên, trời đất động,
 Nhân loại điêu tàn, dạ đắng cay,
 Vì nước, vì dân, vì sinh chúng,
 Nhận gánh càn khôn nặng đôi vai,
 Tình thương rộng lớn nay ban rải,
 Chẳng quản thân gầy nguyện ra tay.

Kính dâng tặng Đức Cha Nhấn Hòa.
 Một tấm gương BI-TRÍ-DŨNG

Hồ Huệ
 Rosemead
 Xuân Kỳ Ty.

Xuân III

ĐỨC THẦY TÂM
LƯƠNG SĨ HẰNG

Thưa các bạn,

Hôm nay là buổi chung thiên chót của 3 ngày Xuân, các bạn đã tổ chức và giữ tâm hướng thượng, cấm khẩu, thanh tịnh, thực hiện tha thứ và thương yêu, đem lại nền hòa bình cho nội tâm của mỗi hành giả tại thế gian.

Mỗi địa phương đều tổ chức hướng thượng, xây dựng tùy theo trình độ tu học của mỗi hành giả và biết rõ rằng nguyên lai bản tánh của chúng ta đã cấu trúc từ nhiều niên độ, mới giáng lâm xuống thế gian, và cứ mỗi một cơ hội đầu năm lại có cơ hội họp mặt chung vui trong xây dựng. Qua hai ngày học hỏi tâm thanh tịnh, tự giác tự tu là điều quan trọng nhất cần khôn vũ trụ mà tâm linh đã tự đạt, chuyện hiếm hoi tại trần gian. Mỗi độ vui Xuân thì đều có những tổ chức động loạn, hao phí và tạo ra những sự suy sụp của tinh thần, nhưng mà ngược lại những người tu Vô Vi thì được cơ hội vun bồi về thanh nhẹ và đi được con đường siêu giác tâm linh, để thấy rõ ta phải tiến, ta phải trở về với căn bản thanh tịnh sẵn có của chính chúng ta trong nội tâm. Đó là con đường đi trở về nguồn cội, sẵn sàng ứng phó với tất cả những hoàn cảnh đau khổ, lôi cuốn của trường đời, mà tự tiến về thanh tịnh. Tất cả mỗi hành giả tại thế gian đều trực diện với mọi sự đau khổ ở trần gian: tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, giết hại lẫn nhau, rồi ca tụng những sự tốt đẹp mà quên đi hành động sai quấy của chính mình, đã tạo cho mình một đường đi xuống thay vì đi lên, đua

nhau xuống địa ngục, đua nhau tranh giành vào cái chỗ đau khổ mà không hay.

Cho nên ngày hôm nay, nhóm người Vô Vi đã khai thác tất cả những gì sẵn có trong trần gian này, như là Địa Ngục Du Ký, Thiên Đàng Du Ký, hành động của cá nhân và trong con thực hành của mỗi cá nhân đã dây xéo tâm thức để hành giả tự thức, tự tiến, tự tu, tự xây dựng. Có đau mới hiểu mình được, có khổ mới hiểu mình được. Ngày hôm nay, đau khổ chúng ta đã hưởng nhiều rồi, và từ đau khổ chúng ta sẽ tìm ra Chơn Lý, mà Chơn Lý vốn vẹn nằm trong Chơn Tâm.

Ngày hôm nay chúng ta đã nhìn nhau, thấy mọi người đều có một biển yêu rõ rệt, tốt đẹp trong thanh nhẹ, nếu nó chịu hướng thượng, cho nên chúng ta đồng lòng ngồi lại với nhau, chung thiên trong giây phút thiêng liêng này. Tình huynh đệ tràn đầy thương yêu trong xây dựng. Quý thay và lành thay, mỗi người chúng ta đều được hưởng đồng đều như nhau, hưởng cái phần thanh nhẹ, phước đức sẵn có ở trong tâm thiên nhiên của cửu huyền thất tổ đã ân ban cho chúng ta.

Cho nên, ngày hôm nay có duyên lành, tự nhiên hội tụ thành một Hội tốt lành, thương yêu trong xây dựng. Chúng ta lấy hoàn cảnh làm ân sư, lấy tình thương làm khí giới. Ngày hôm nay chúng ta đã ôm khí giới tình thương đến đây xử dụng trong bén nhạy, trong một cái nhìn, trong hành động, trong lời nói, trong nụ cười, mà để tìm ra chơn hạnh phúc trong chơn tâm của chúng ta. Mỗi người hướng thẳng về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ,

ngay chon tâm trung tim bộ đầu, để nhìn lại cái bản tánh ô trược của chúng ta, rồi buông bỏ để thăng hoa trong ổn định rõ rệt.

Trong ba ngày tổ chức ngắn ngủi, nhưng ngày nay là ngày thứ ba, chúng ta đã gạt hái về nhiều triết lý của tâm linh và thấy rõ đường đi hơn. Cho nên rồi đây chúng ta sẽ chia tay ra đi, nhìn mặt nhau và phát đại nguyện: "Tôi sẽ làm gì khi tôi về với địa phương? Tôi sẽ làm gì khi tôi đối đầu với những sự đau khổ, sẽ triển miên xảy đến trong một năm tới?". **Vốn vẹn chỉ hai chữ thanh tịnh. Thanh tịnh để đối đầu với tất cả. Thanh tịnh để giải tỏa những sự phiền muộn, sai quấy trong nội tâm. Thanh tịnh để điều luyện lục căn lục trần, để cho chúng nó hiểu rõ rằng chủ nhân ông nó đã gánh vác không ít trong nhiều kiếp, khổ hạnh không ít trong nhiều kiếp. Ngày nay cảm thức được sự hòa bình của nội tâm và xây dựng cho chúng nó được hòa bình.**

Mỗi một cơ tạng có 250 vị tỳ kheo, tổng cộng 1250 vị tỳ kheo đồng hành với chủ nhân ông, tiến tới cảnh hòa bình thương yêu xây dựng đời đời không bị tiêu diệt. Nguyện trở về với chính mình, nguyện xây dựng cho trật tự từ cái xá vệ quốc này tiến tới đại vũ trụ rõ rệt. Huynh đệ tử muội của chúng ta đang chờ đó, cha mẹ yêu thương đang chờ chúng ta trở về trong thanh tịnh. Nhứt trần bất nhiễm, tâm không động, tiến thẳng vào nơi thanh tịnh, hòa với đại thanh tịnh, chung vui và hòa bình đời đời, không còn sự ước muốn và mong muốn nữa. Chúng ta thực hành để đi tới, không còn sự bê trễ, dù bất cứ giá nào, trở ngại đến đâu. Chúng ta mới thấy rõ nguyên lý chỉ có thanh tịnh mới ngộ được đại thanh tịnh, thì chúng ta là tiểu linh căn tại thế gian, cấu trúc từ siêu nhiên mà có, đó là từ cái mầm mống của thanh tịnh mà ra.

Cho nên ngày hôm nay, chúng ta hiểu được giá trị của thanh tịnh và cho chúng ta

buông bỏ tình đời động loạn, để chúng ta cố gắng trở về thực chất thanh tịnh sẵn có của chính chúng ta, thì chúng ta đương nhiên phải có cơ hội hòa tan với đại thanh tịnh ở Bên Trên tức là Đại Hồn. Sự trật tự đó, bây giờ ai ban cho chúng ta? Chính chúng ta phải làm. Những gì chúng ta đã cảm thức thì chúng ta phải xây dựng ngay tức khắc bây giờ, có đến phải có đi.

Các bạn đến đây chung vui ba ngày Xuân và nghe qua âm thanh của tôi, rồi các bạn thấy trật tự của chính bạn, rồi các bạn ôm cái trật tự đó ra đi và cố gắng trở về với trật tự sẵn có của chính mình. Vui trong hạnh phúc cả càn khôn vũ trụ, vui trong hạnh phúc của nhân loại, vui hạnh phúc của vạn linh ba cõi rõ rệt, chung hưởng khung cảnh Thượng Ngươn sáng suốt, ý chí bất khuất, không có một trở lực nào có thể làm cho chúng ta bị cắt đứt cả, vì siêu văn minh tại thế gian chưa có thể cấu trúc thành, mà ngày hôm nay chúng ta ý thức được, trở về với chánh gốc, thì tự nhiên chúng ta là người có cơ hội đi trước và có cơ hội thăng hoa ổn định hơn.

Cho nên, niềm hạnh phúc trong ba ngày đầu Xuân các bạn đã gạt hái khác hơn mọi năm. Đốt pháo để làm gì? Đốt pháo để được vỗ tay reo mừng trong tâm, nhưng ngày nay tâm của các bạn thanh sạch hưởng thượng như hoa sen nở rộ cả một cánh đồng sen, thương yêu trong tình thương bát ngát xây dựng, không còn sự trì trệ nữa. Chúng ta tu trong thanh nhẹ, tu trong sự rõ rệt, tu trong sự ý thức được Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Nhờ Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, chúng ta mới tiến tới mục đích rõ ràng, thương yêu huynh đệ tử muội là một. Dù có chia tay, cũng chẳng có chia tay. Chia tay nhưng mà tâm thức của chúng ta gắn liền là một, đâu có sự chia tay nữa các bạn!

Tôi xa các bạn, nhưng âm thanh tôi luôn luôn gắn liền với các bạn, sự hiện diện của tôi

ở trong tâm thức của các bạn. Rồi sự hiện diện của các bạn cũng ở trong tâm thức của tôi, tôi mới đọc ra những tâm thức đau buồn, đau khổ, này kia kia nọ, của các bạn. Kích động và phản động từ hai ngày trước đến nay đã đọc qua tâm thức của các bạn, mỗi người một lượt, chúng ta thấy rõ ràng, chúng ta đã cấy được phúc điền trong nội tâm, rồi tự nó sẽ vươn lên và nó thành bông hoa tươi đẹp để dâng Trời, hái hoa dâng Phật mà tiến lên đến nơi. Hoa này ở đâu? Hoa này là hoa dâng nơi trung tâm bộ đầu của các bạn, nhớ ngay chỗ đó là nơi thanh tịnh, chẳng có ai cướp giật được. Nơi đó là nơi phát triển vô cùng thanh nhẹ, không có ai cướp giật được của các bạn. Chính bạn là một mầm mống tươi đẹp của vũ trụ, giữ lấy mầm mống đó tưới tươi tất cả càn khôn vũ trụ. Bạn đẹp lắm, bạn dễ thương lắm, bạn thanh tịnh lắm, bạn giá trị lắm, làm sao chế được bạn ở trên mặt đất này? Có ai có thể có khả năng chế bạn ra? Bạn là quý giá vô cùng. Cho nên bạn được quyền sống trong sự ấm êm của vũ trụ. Các bạn đã xây dựng một biển yêu cho nhân loại ở tương lai. Khối óc từ bi của các bạn được nở rộ, phóng từ quang cho mọi nơi mọi giới, hướng thượng giải tỏa những phiền não, sai quấy ngộ nhận ngay trong gia đình và nhân loại, không còn sự ngộ nhận nữa bạn ơi! Bạn giữ sự thương yêu thì bạn sẽ đến nơi thanh sạch tốt đẹp. Bạn ở một chân trời xa tôi, tôi ở một chân trời xa bạn, bằng xác mà thôi, chứ tâm thức của chúng ta luôn luôn gắn liền với nhau trong sự thương yêu thương độ, nhớ nhung, xây dựng rõ rệt. Chúng ta đâu có bỏ nhau. Tưởng lầm là tôi xa Thầy tôi, Thầy tôi giận tôi, Thầy tôi không đến với tôi, Thầy tôi là ai? Tại sao Thầy tôi phải năn nỉ tôi tu? Tại sao Thầy tôi phải luôn luôn nhớ thương tôi? Tại sao? Lợi ích gì cho Người? Hay là lợi ích cho chính tôi? Nhờ sự thương nhớ đó, nhờ mầm mống đó, chúng ta mới luôn luôn, đêm đêm gọi đến lời vàng, tiếng ngọc để nhắc nhở cho nhau, gỡ nghiệp tâm cho nhau, để sống trong lẽ sống

thật sự hòa ái tương thân và không còn xa cách với nhau nữa. Chúng ta với vũ trụ là một. Lắm lúc thâu đêm các bạn cũng rơi lụy như tôi, rơi lụy một cách sung sướng, rơi lụy một cách cởi mở, rơi lụy một cách nhẹ nhàng. Thương nhớ nhau, nguyện phát tâm xây dựng cho nhau bất cứ giá nào, đề cao nhịn nhục. Nhịn nhục mới thấy rõ: "Biển cho lặng minh châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần." Nếu các bạn không nhịn nhục, các bạn không mở được cái trực khí trong nội tâm nội tạng của các bạn, các bạn không biết rơi lụy thanh nhẹ để hưởng những cái gì mà Trời Đất đã ân ban cho bạn. Sung sướng nhận lấy đi, trong tâm thức nhẹ nhàng, thương nhớ nhau nhiều, xây dựng cho nhau, buông bỏ sự tranh chấp trong nội tâm, thực hiện chơn giác để thường độ tâm thân, ảnh hưởng chúng sanh tại thế. Đó là một nhiệm vụ cao cả nhưt tại trần gian này. Chính các bạn là người phải thực hành. Sự hiện diện của các bạn phải thực hành những điều kể trên để đem lại hòa bình cho chơn tâm, để đem hòa bình cho nhân loại, hòa bình cho bạn. Biết rồi bản chất tham dâm là gì và xoay ngược chiều của sự tham dâm là tiến hóa vô cùng cởi mở.

Hoa sen đã nở rộ khoe khắp ba cõi. Nhứt trần bất nhiễm, vì sự cố gắng thanh tịnh và vươn lên mới đạt thành hoa sen. Vì sự cố gắng thanh tịnh mới xây dựng được tình yêu cho vũ trụ. Nhứt trần bất nhiễm, thanh sạch vô cùng, thơm tho quý báu vô cùng!

Trong hai ngày qua, các bạn đã học không ít về triết lý của chơn tâm, rồi đây tiếp tục trở về địa phương sẽ ảnh hưởng những người khác bằng thực hành, cảm mồm xây dựng chơn tâm, mặt mày sáng lạng, ánh quang từ bi sẽ thể hiện trên đôi mắt của các bạn. Nụ cười từ bi thanh nhẹ sẽ thể hiện trên đôi môi của các bạn. Nơi nào cũng nhìn thấy ánh sáng của tình thương. Những sự ước mong đó và qua những sự thực hành nhiều năm của chính tôi, tôi đã thực hành, tôi đã

chìm trong sự đau khổ, tôi đã học hỏi trong những sự thử thách đã và đang có, những sự chông gai tôi phải bước qua, đem tâm lẫn thân thực hiện và báo cáo cho các bạn, để các bạn thấy rõ sự tranh chấp không có giá trị và sự mê chấp cũng không có giá trị. Rốt cuộc chỉ vồn vện có sự thương yêu là giá trị thôi.

Chúng ta đi trong cái mằm mống bất vụ lợi rõ rệt, chúng ta mới tỏa được mùi hương khắp năm châu. Nếu không trở về với chính mình thì đâu có mùi hương khắp năm châu bạn. Vụ lợi làm sao có mùi hương khắp năm châu? Các bạn hành đi, các bạn tiến đi, các bạn học hỏi, các bạn cống hiến, các bạn mới thấy rõ tình yêu vô bờ bến, lai láng trong tâm hồn của mỗi cá nhân. Các bạn đã thường hát: Yêu yêu, thật là yêu; thương thương, thật là thương. Phải thật đó bạn. Nếu bạn không thật, không cảm động được lòng người, càng thật càng cảm động được lòng người. Nói sao làm vậy, không nên xây dựng mằm mống phản trắc mà tự chôn sống mình. Cho nên Đấng Cha lành đã nói rằng: "Sợ những đứa con ngu, không sợ những đứa biết tu". Sợ những đứa con ngu là nó tự sát, nó tự giết nó từ giây phút mà nó tưởng đó là con đường hãnh diện, còn nó biết khép mình cầm mõm để tu, thì Đấng Cha lành mừng, vỗ tay đón rước nó. Các bạn đã ý thức rõ điều này, ngay trong gia cang của các bạn, các bạn biết tu, con cái các bạn không tu thì các bạn nghĩ sao? Buồn cho nó và lo cho nó. Thì Đấng Cha Trời cũng một ý niệm y như các bạn. Lo cho những đứa nó tự tạo những khờ ngu, không lối thoát cho chính nó, chớ không lo cho những đứa khôn ngoan biết khiêm tốn tu học, thăng hoa, tránh tai nạn. Mà lo cho những đứa có thể tự tạo ra tai nạn và chôn sống nó, vô phương cứu chữa. Đấng Cha Trời chỉ có bó tay mà thôi!

Các bạn đã học của trường đời không ít, mỗi người đều có mấy chục năm kinh nghiệm ở thế gian, học những cái khắt khe, những sự đau khổ của tình đời, sinh ly tử biệt, biết bao

nhiều cảnh nó làm cho các bạn động lòng thương nhớ. Ngày hôm nay, các bạn mới thấy rõ rằng đó là nghiệp, mà các bạn giải được nghiệp, tâm các bạn bừng sáng rồi mọi sự may mắn, mọi sự mong muốn, mọi sự cầu xin đã đến với các bạn rồi. Các bạn có dịp tu, nắm lấy mà tu, tha thiết nó, gìn giữ nó, xây dựng nó, để đóng góp cho mọi nơi, mọi giới ở tương lai. Thế gian đang khao khát gì các bạn? Các bạn ra đến đây, các bạn bỏ quê hương yêu dấu, các bạn ra đến đây các bạn đang thiếu thốn cái gì? Com ăn áo mặc các bạn cũng thừa rồi, chỉ thiếu thực hiện tha thứ và thương yêu mà thôi. Tôi nhắc đi, nhắc lại chỉ có bấy nhiêu đó mà nếu các bạn làm được rồi, vũ trụ lại đẹp nhiều hơn, tranh trời lại về sáng hơn, tất cả mọi việc đều trở về với trật tự chung vui, không còn sự xa cách, không còn sự phá hoại, không còn phe đảng động loạn mà hại nhau. Người Việt Nam có chút ít, không có nhiều ở hải ngoại, nhưng mà hội hè luôn luôn ở trong tranh chấp. Chỉ có những người Vô Vi biết được, ý thức được, phát tâm biết lập những cái hội hòa bình, thương yêu. Đè ra những danh từ hòa bình, thương yêu mà không hiểu làm sao cho nó hòa bình thương yêu thì ngày hôm nay các bạn đã có kỹ thuật trong hai ngày Đại Hội. Rồi đây trở về cũng tiếp tục cầm mõm niệm Phật, vui trong hạnh Bồ Tát, thấy rõ những cái gì đã hy sinh cho chúng ta. Từ cọng rau hạt gạo cũng hy sinh trong hạnh Bồ Tát, đã hy sinh, đã dấn thân thương độ chúng ta hằng ngày, nhưng chúng ta nào đã dấn thân, thương độ chúng sanh và vạn linh. Cho nên, từ đó sự cảm thức của món ăn nuôi dưỡng chúng ta, chúng ta thấy tâm đạo và chúng ta thấy cái tội trạng của chính ta. Ăn nhiều không muốn trả, đó là tội. Ăn một trả mười thì mới là chuộc tội.

Ngày hôm nay, không nhiều thì ít, các bạn cũng nghe qua sự đóng góp của tôi đối với bạn, tuổi tác cũng đã có rồi, vì sự thương yêu, gạt hái bệnh hoạn, hút những thứ trần tục

của các bạn, mà tôi đã thấy, muốn cứu, phải thực hành, nhắc nhở mãi mãi, đã gánh không ít những bệnh hoạn, những đau thương, cho nên thân xác già cũng phải có một phần sa sút, nhưng mà Trời thương, ngày hôm nay các bạn cũng thương, tôi được tái hồi khỏe mạnh, bàn bạc cùng các bạn trong giây phút thiêng liêng của một mùa Xuân mới và một trận đồ sẽ đương đầu, mới hơn nữa. Trận đồ đó chỉ giải quyết bằng nguyên lý thanh tịnh và sáng suốt, không còn giữ ý đồ động loạn thì mới mong có sự hòa hợp, tương sanh ở tương lai.

Cho nên tôi mong rằng các bạn, không nhiều thì ít, cũng đã đồng hành với tôi trong đêm đêm. Rồi các bạn cũng gặp nhiều trở ngại, rồi các bạn cũng vượt qua. Tôi mong các bạn HÀNH như tôi đã và đang hành. Vì con đường đi của tôi thì con đường sanh lão bệnh tử, thì các bạn cũng phải đi như nhau, và các bạn cũng đồng hưởng đồng đều, và nếu các bạn thực hành đúng thì các bạn lại có sự cảm thức như tôi. Chúng ta sống để học hỏi và chết để học hỏi thì sanh tử luân hồi của chúng ta không còn nữa. Chúng ta chỉ biết học hỏi để thăng hoa ổn định và thanh tịnh, thì lúc nào tâm hồn các bạn cũng vui và đón chờ bất cứ trở ngại nào xảy đến. Lấy oán làm ân để thăng hoa thanh nhẹ hơn. Ngày cũng như đêm, vô quái ngại, bất chấp, chỉ tu học thăng hoa để giải tỏa những sự ác độc của trường đời đã tiết ra bởi những khối óc đen tối đó.

Ngày hôm nay, chúng ta biết được càn khôn vũ trụ gắn liền với khối óc sẵn có của chính chúng ta, thì chúng ta sung sướng và trở về với thanh tịnh, hòa tan với chấn động của vũ trụ, sống trong lẽ sống thật thà ổn định và không có cái gì có thể hà hiếp chúng ta được nữa. Nghèo mới là tham, động nó mới là tâm tối mà các bạn càng ngày càng tu, làm Pháp Luân Thường Chuyển, các bạn đâu còn nghèo nữa, hun hít được cái nguyên khí của càn khôn vũ trụ sờ sờ trước mắt, sờ sờ trong tâm mà nhiều người trong thế gian không hiểu đó

là giá trị. Pháp Luân Thường Chuyển của vũ trụ đang chuyển, đang hợp tất cả vạn linh đi lên, buộc chúng ta phải làm Pháp Luân Thường Chuyển để hút vạn linh của cơ tạng chúng ta tiến hóa lên trung tâm bộ đầu, hòa hợp với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Đó là chúng ta đã làm đúng đường rồi. Càng làm Pháp Luân Thường Chuyển thì càng giải tỏa được sự ô trược trong nội tâm nội thức và hướng dẫn hòa tan với vũ trụ, thăng hoa trong sự thanh nhẹ. Trở về đâu các bạn? Trở về Nguồn Cội rõ ràng. Con đường thức tâm và trở về với thực chất sẵn có, không còn sự mê chấp nữa, không còn những cái lý luận mù mờ động loạn. Đọc tới đâu, hiểu nguyên lý tới đó. Hành tới đâu, hiểu nguyên lý tới đó và chỉ có một con đường tự tu tự tiến mới giải thoát được mà thôi.

Cho nên nhiều bạn, hiểu đạo muốn đi tìm đạo, chọn quyển sách này tới quyển sách nọ, toàn là quyển sách viết không thôi! Các bạn phải nhớ rằng, viết mà không có thực nghiệm, như dạy các bạn tuyệt thực, dạy các bạn làm cái này, cái kia, cái nọ, mà các bạn không tìm ra một hành giả thực hành cho đúng đắn mà học, rồi các bạn cứ dựa trong sách vở đó rồi lý luận, rồi ngồi đó tưởng ta thành Phật, chỉ khổ cho bạn mà thôi. Cho nên các bạn phải hỏi lại hành giả đã viết cuốn sách này, hành giả đã hành chưa? Phải hỏi câu này. Nhiều tác giả đã viết cuốn sách ra rồi mà chưa bao giờ hành, các bạn phải nhớ câu này, các bạn không bao giờ bị lường gạt nữa. Chính bạn đã lường gạt bạn, cho đó là chánh thì tự nhiên bạn đã lường gạt bạn rồi. Tác giả viết ra những lời nhấn nhủ của Phật, nhưng mà tác giả chưa bao giờ hành đạo ở thế gian này, có hay không? Các bạn phải hỏi, các bạn phải tìm những người đã thực hành từ giây phút khắc, khai triển tâm thức để mở ra từ cái dốt nát, tâm tối mà tiến tới thông minh, thì chừng đó các bạn nên học. Học gì? Học thực chất, không phải học văn chương vá víu.

Nhiều bạn thích học lý thuyết văn chương vá víu, đó là tự gạt mình và đưa mình vô trong cái chỗ không lối thoát được. Vì sao? Vì thiếu thực hành.

Cho nên Vô Vi chỉ cần thực hành, không cần lý thuyết. Lý thuyết nhiều, từ nhỏ trong trường đã dạy rồi, đi làm thiên hạ cũng chửi trong đầu rồi, cũng có lý thuyết rộng rãi, nhưng mà chỉ thiếu sự thanh tịnh. Đào sỏi sự thanh tịnh trong nội tâm nội thức của chúng ta để hướng thượng, giải tỏa những phần ô trược trong nội tâm, điều này là điều cần thiết.

Cho nên ba ngày vui Xuân, các bạn đã dọn được tất cả rác rến trong nội tâm và ôm một đóa hoa trong sạch, chơn tâm dăng Phật, lòng phơi phới. Rồi đây phải xa cách trở về địa phương, thực hành những gì? Thực hành thanh tịnh. Càng thanh tịnh càng có cơ hội học hỏi thêm, càng thanh tịnh càng thấy ta ở trong tâm thức vô cùng rõ ràng, và thanh tịnh xử dụng bất cứ nơi nào. Ở nơi nào thanh tịnh cũng là sống được trong lẽ sống của hiện đại, không có sự đòi hỏi mê chấp nhiều. Nên các bạn đã thực hành, rồi đây sẽ đương đầu, rồi thực hành nữa. Một năm, một năm thay đổi. Một năm trực tiếp và một năm dùng lý thuyết gián tiếp thì các bạn thấy năm nào được hơn? Lý thuyết thì năm đó mặt mày các bạn không có bao giờ phát triển, mắt các bạn không sáng, tâm hồn các bạn không tịnh, chỉ thắc mắc trong thắc mắc mà thôi. Còn một năm thực hành thì các bạn thấy sao? Mắt các bạn sáng, âm thanh các bạn thay đổi nhẹ nhàng, khai khẩu thì có ý niệm hòa hợp với tất cả, cơ tạng các bạn được an. Niềm vui đã đến với các bạn trong sự thâm kín và cởi mở. Thực hành là thâm kín đó, cởi mở là nở rộ trên mặt các bạn. Mặt các bạn tươi, duyên dáng, dễ thương, khác hẳn những người đã áp dụng lý thuyết. Từ cái lý thuyết nó đi trở về với gì? Với sự tranh chấp, mê muội, chôn vùi tâm

thức mà không hay. Đọc ba mớ vật lý rồi tưởng là tôi đắc đạo rồi. Không phải. Hành bạn, hành mới có đắc đạo, còn đọc không có đắc đạo.

Cho nên khổ, khổ, khổ là biên giới của Phật pháp, chúng ta đã nằm hẳn trong đó rồi. Chúng ta vượt biên ra, khổ, cầu nguyện Quan Thế Âm Bồ Tát hộ độ chúng con được bình an đến bờ bến, nhiều người đã cầu nguyện như vậy. Tự trong tâm họ phát ra trong một biển cả lớn rộng, lấy biển cả để làm thành một nhà thờ, một chùa chiền tốt đẹp mà được hằng cứu giúp rõ rệt. Tới đất liền thì các bạn bị sai lầm trong sự tranh chấp lẫn nhau. Ngày hôm nay, chúng ta biết tu rồi, chúng ta khai, khai nó ra, bỏ nó ra, kêu bằng giải nghiệp tâm. Rồi quê hương, nguyện bỏ tất cả, nếu tôi tới đất liền tôi sẽ tu, mà giờ rồi quê hương ôm sự tranh chấp, xấu hổ biết là bao nhiêu! Cho nên, đừng sai lời. Sai một ly đi một dặm. Tuổi tác các bạn được bao nhiêu, được bao nhiêu năm nữa rồi cũng phải ra đi. Cái đẹp tạm bợ của các bạn đâu có bền, nhưng mà cái đẹp tâm thức mới là bền. Trong tâm thức của các bạn biết hướng về thiện nghiệp mới là bền. Tâm thức các bạn biết làm phước, cấy được phúc điền đó mới là bền. Cửa của Trời, dăng cho Trời các bạn mới nhẹ nhõm. Bạn làm sao bạn cấp của của một người sáng suốt được? Ông Trời là sáng suốt. Thanh tịnh và sáng suốt mà của của Ngài mà các bạn dẫu ở đâu? Dẫu đâu lòi đuôi thì các bạn dẫu ở đâu? Tui có tiền, tui dẫu để tui hưởng ở tương lai, tới già rồi hưởng. Cái đó là chương trình của chúng ta, mỗi người Việt Nam ở quê hương đều có hết, nhưng mà đã hưởng được đâu? Bị lấy hết rồi. Rồi ra đây tưởng giữ được sao? Cũng không! Một ngày nào đó nó mang, cái bệnh nan y rồi nó cũng lấy lại hết. Cái bệnh nan y là lấy lại hết. Đó là luật Trời đó bạn. Xác thân của các bạn là luật Trời, mà nó xảy ra bệnh nan y là xong rồi đó bạn! Những gì các bạn dẫu, dẫu Ông Trời, dẫu ông Phật, đều

lộ diện hết. Mà gạt ông Trời, gạt ông Phật, đều phải trả lại hết, không có giữ được một đồng điếu. Các bạn phải hiểu rõ điều này thì khi các bạn trở về địa phương, các bạn nhìn cho kỹ hành động của bạn, tự trách các bạn, và các bạn an dưỡng tu sửa, để quán thông những điều có thể xảy đến ở tương lai, thì không bao giờ các bạn lâm vào trong tình trạng đau khổ nữa.

Chúng ta rất vui, hiểu được mọi khía cạnh của chơn tâm và tu phải chơn tu thì nó mới trở về Chơn Không, chớ đừng có lý luận với người đời tôi là chơn tu, tôi không có tham, nhưng mà các bạn chưa thấy cái tham của các bạn nó lớn lắm, lớn lắm mà không thấy đâu! Nói tôi không tham nhưng mà tham, tham cho đến đổi tu cũng còn tham tu. Tu phải sửa cho nó quân bình mới là không có tham. Còn tu, còn tham tu, có kẻ bệnh Quan Âm, người bệnh Phật Di Đà, kẻ bệnh Thượng Đế cũng là tham, mất quân bình! Cho nên tu làm sao trở về quân bình với chính mình, khi mà quân bình rồi các bạn mới tiến tới thanh tịnh. Cho nên ở trong Vô Vi, có đem cái chấn động của Nam Mô A Di Đà Phật để cho các bạn, thử coi tâm các bạn có thật tiến tới giúp đỡ các bạn trở lại quân bình không? Nếu các bạn thật tình, các bạn niệm Phật đi, niệm nhiều không sao, niệm trong nhẹ nhàng, niệm trong nhàn hạ thì các bạn sẽ quân bình. Không phải niệm cho có chừng. Niệm có chừng thì các bạn động loạn thêm. Mà niệm trong nhàn hạ, quân bình, như ý, thanh nhẹ thì lúc nào các bạn cũng đạt được sự quân bình trong nội thức. Bình tâm học hỏi, thăng hoa tốt đẹp.

Cho nên rồi đây các bạn trở về, chỉ nắm có cái chìa khóa đó là các bạn lần lần khai thác ra những gì tôi đã nói, vì chính tôi đã khai thác, tôi hành và tôi thấy, tôi mới truyền cảm nói chuyện với các bạn. Nếu tôi không hành, không thấy, không nhận được, thì ngày

hôm nay không cách gì mà đặt ra để lý luận với các bạn. Nói đến đâu, tâm thức các bạn cảm thấy đến đó. Nói đến đâu, bạn là tôi. Nói đến đâu, các bạn cảm nhận nhẹ nhàng. Nói đến đâu, bộ đầu các bạn càng rút càng nhẹ, thông suốt về không, tâm không chấp, không còn mê nữa. Ổn định là do đó, đó bạn. Thanh quang là do đó, đó bạn. Không giây phút nào bỏ các bạn hết. Dù tiến, dẫu dẫn, khai thác cho các bạn, truyền lại quyền khai thác cho chính bạn, tự chủ trong tự tu, tự tiến.

Muốn sớm giải sự mê chấp của nội tâm, chỉ có hành chứ không còn cách nào hơn. Ở đây có nhiều bạn đã thực hành và thấy rõ. Nghe lời thơ của Đạo Tâm thấy hết. Thấy tất cả những sự của thời cuộc, của vũ trụ, của tâm linh. Những tội trạng của chính mình, thấy rõ, nhắc nhở từ giây phút khác. Rồi tới Tâm Linh và Vũ Trụ lại nhắc nhở nữa. Các bạn nghe qua những âm thanh truyền cảm và những lời thơ xây dựng cho các bạn, bằng điển quang, không phải bằng chuyện mù mờ của thế gian. Nghe qua, tâm thức các bạn phải hướng về tâm linh, không có bỏ được, đó là con đường chánh giác. Không thực hành, người đã thực hành người mới làm nổi. Người không thực hành, không cách gì suy tư ra được.

Cho nên chúng ta cần một khối thực hành để đem chân lý trên mặt đất, để cho mọi người hiểu rõ giá trị của chính nó, vị trí của chính nó và nhiệm vụ của chính nó. Sống tạm, thật thà với chính mình trong mọi sự chơn giác và không có nịnh bợ Phật Tiên. Thực hành để đi tới, trong cái ngươn mới phải trực diện với nhau, làm việc với nhau. Con người và Tiên Phật phải đồng hành để tiến tới Thượng Ngươn Thánh Đức rõ ràng. Một sự thông minh vô cùng sống động, cởi mở, đóng góp bởi những người chơn tu. Các bạn cố gắng hành đi rồi các bạn sẽ có dịp tương ngộ những vị chơn tu thật sự, đóng góp trong sự

thương yêu và cõi mở. Không còn ảo tưởng vá víu nữa.

Hết rồi! Phật đã hết lời, chỉ chờ hành giả tiến thân mà thôi, không nuôi dưỡng con ma lười biếng nữa. Chấp nhận thấy rõ nhiệm vụ của chính chúng ta, dẫn thân, hy sinh và đạo đức.

Hôm nay là hôm chót trong buổi Xuân vui của các bạn, tôi cũng hòa tan trong tâm thức các bạn, để đem lại một kỹ thuật mới mẻ và xây dựng cho các bạn. Và chúng ta cảm thức vũ trụ là ta, ta là vũ trụ, hiên ngang đứng ra đảm trách tất cả những chuyện gì thanh tịnh và sáng suốt, thường độ chúng sanh. Đó là nhiệm vụ của người Vô Vi tương lai.

Tiện đây chúc các bạn thượng lộ bình an, tâm thân an lạc, vui trong mọi sự thanh nhẹ cấu trúc trên mặt đất này. Và chúng ta đồng hành, đồng tiến, đồng khám phá, quán thông mọi sự việc từ nhỏ đến lớn.

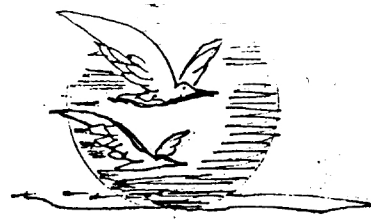
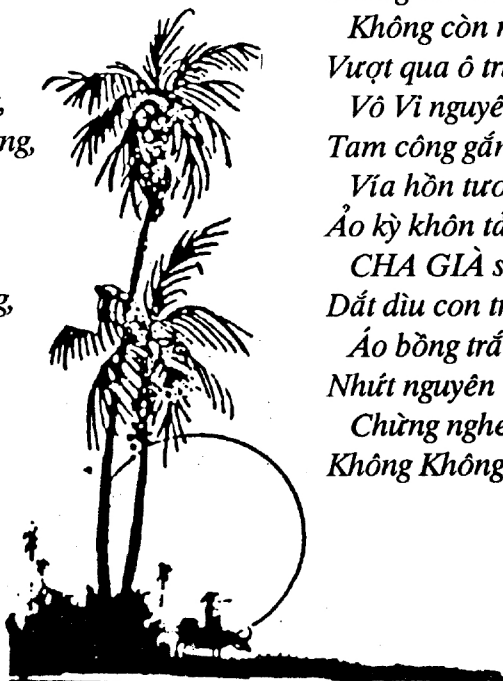
Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn./.

BÁT TUẦN HOÀI HƯƠNG

Đã mấy Xuân rồi? Tết viễn phương,
Lắng nghe tiếng quốc giục đêm sương,
Nhớ về Nguồn Cội, lòng man mác,
Mòn mỏi quê người, dạ vấn vương,
Tám chục xuân thu bao biến cố,
Mười bốn niên trường vẫn ly hương,
Hồng phúc Trời ban thêm tuổi thọ,
Tu tâm lập hạnh, kết tình thương.

Nguyễn Mạnh Hoàn
Kỳ Ty Mạnh Xuân
San Jose, California

VĨA HỒN TƯƠNG HỘI

Biệt ly thuở ấy ngày xanh,
Đại La chốn cũ tịnh thanh triết hờn.
Ngàn hoa nội cỏ cao sơn,
Bồng lai cảm tú, sáng ngời linh quang.
Nghê thường vũ khúc ca xang,
Lung linh vạn nẻo, thanh thang nước Trời.
Lã hồn bay nhẹ chơi vơi,
Nhạc thiêng thánh thót, êm lời phiếm đàn.
Âm ba trời khúc hòa tan,
Vĩa hồn nguyên nhất mơ màng niềm vui.
Để rồi đôi ngã chia phôi,
Theo con tiến hóa vâng lời Phụ Thân.
Xuống trần học trực, học thanh,
Học cay, nuốt đắng vạn sanh bước đều.
Hồn trầm trong giấc cô liêu,
Vạn niên mê muội, sớm chiều đắm trông.
Hồng trần ngõ đẹp vô song,
Chìm theo ảo ảnh nào mong lối về.
Nghiep trần khảo đảo bước lê,
Sinh ly, tử biệt, é chề khổ đau.
Tim buồn ướp lệ âm hao,
Lang thang cất bước tìm mau ước nguyện.
Chân linh phúc rọi viễn miền,
Không còn tử biệt, đắng niềm sinh ly.
Không còn nhỏ lệ tình si,
Vượt qua ô trược tiến về Đạo Tâm.
Vô Vi nguyên lý diệu thâm,
Tam công gắng bước hướng dần mái xưa.
Vĩa hồn tương hội hương thừa,
Ảo kỳ khôn tả đẹp mùa phúc chân.
CHA GIÀ sáng rọi hồng ân,
Dắt diu con trẻ dẫn thân lối về.
Áo bông trắng nhẹ lê thê,
Nhứt nguyên chân ngã bên lê thức tâm.
Chừng nghe hòa điệu lâng lâng,
Không Không tấu khúc lên đàn hồi Quê./.

Kim Hương
San Francisco

**Cuối năm đại lễ hợp chung nhà,
Hương thẳng càn khôn tự tiến xa,
Nhớ Phật, quý Trời, tâm đạt tịnh,
Sanh tồn sinh lực ý chan hòa.**

**Ba ngày thưởng thức mối tình Cha,
Chuyển tiếp thanh quang học chữ hòa,
Không, có, có, không, tình giao cảm,
Năm châu thanh nhẹ sống chung nhà,**

**Chung nhà thanh nhẹ mối tình ta,
Vũ trụ càn khôn chuyển tiếp hòa,
Nguyên khí sinh tồn chơn đạo pháp,
Trì tâm thanh tịnh tự dâng quà,**

**Dâng quà xuân đến với tình Cha,
Tám chín thanh quang lại mãn mà,
Thực hiện tâm lành về Bến Giác,
Có, không, không, có, vẫn thật thà./.**

Orlando, ngày 31-12-1988

LUONG SĨ HẰNG

SINH HOẠT BAN ĐẠO SAN-JOSE
VỀ TỔ-CHỨC ĐẠI-HỘI LONG-VÂN

Một buổi sinh-hoạt tại thiên-dương Võ-Thanh-Vân vào ngày Chu-Nhật (05/03/89), sau buổi thiên chung như thường-lệ mỗi cuối tuần của ban đạo vùng Bắc California.

Hôm nay ban đạo về tham dự buổi thiên chung đông-đạo vào khoảng 40 ban đạo, mặc dầu những cơn mưa nặng hạt vẫn còn kéo dài vào những ngày cuối Đông, mặc cho những ngày cuối tuần qua nhanh, không đủ thời giờ để giải quyết những công việc ứ-dọng trong tuần, nhưng không vì thế mà vắng mặt trong những ngày Chu Nhật. -Ngày họp mặt của gia-đình Vô-Vi bắc Cal. Một ngày thanh nhẹ dưới hào-quang của Đấng-Cha-Lãnh và Đức-Thầy trong những giây phút tham-thiên nhập-định, mà nhân-loại đang khao-khát.

Sau giờ thiên chung, ban đạo quây-quần ngồi thành vòng tròn đối diện nhìn nhau trong tình huynh-đệ một nhà. Hơi ẩm từ trong lò dốt tỏa ra sưởi ấm căng, phồng thiển, chận dưng Đức-Thầy phía trên tám kiền Vô-Vi, đôi mắt hiền-tử như ánh-mắt Tứ-Mẫu phản-chiếu ôm-áp dằng trê-thờ giũa cảnh đời động-loạn, tám kiền Vô-Vi trong sáng dang rọi vào tâm-tư dằng con-thờ, đang khao-khát lần mò dưng về Nguồn-Cội và âm-thanh của Đức-Thầy qua mặt băng cassette trong giây phút thiên-định, còn văng-vẳng bên tai, như nhắc nhở tâm-thức ban đạo qui-về nội-tai - "Biết được thói-hư tật-xấu của chính mình là bước vào chơn-tâm, không nên để ý thói-hư tật-xấu của người" đã gợi lại tâm-tư tôi nhớ lời giảng của Đức-Phật ngày xưa "Thấy lỗi lầm của người khác thì dễ, nhưng rất khó thấy lỗi lầm của mình. Người ta sang-sầy, lỗi lầm của người khác, giống như đánh bông dẻ lấy hạt, nhưng đối với lỗi của mình thì người ta nơm-nớp dẫu-kiến, như người đánh bầy chim ngụy-trang". Chơn-Lý không thay đổi, chỉ có lòng người thay đổi theo ngoại cảnh và thời gian.

Buổi sinh hoạt hôm nay do Bác Nguyễn-Mạnh-Hoãn phụ-trách, đã được ban đạo đề cử. Bác là một ban đạo cao-niên ở vùng San-Jose, năm nay đã 80 tuổi nhưng tinh-thần rất minh-mẫn và là một ban đạo Vô-Vi lâu niên; Ngay từ bên Quê Nhà, Bác đã được cơ-duyên ngộ Đức-Thầy và dạy công-tu-học từ đó đến nay, qua thời-gian tu-học và dẫn thân trong nhiệm-vụ đời giao-phó, dùng nghĩa "Đời-Đạo Song Tu". Những chuỗi dài kinh-nghiệm trong hành-trình của Bác qua bài vịnh-Xuân "Bat-Tuần Hoài-Hương" là một bài học quý-báu để chúng ta suy-ngẫm, tâm lý-dạo cao-siêu trong con người qua hành-trình tiến hóa:

" Hông-Phúc Trời ban thêm tuổi thọ
Tu tâm lập hạnh kết tình-thương".

Đi vào buổi sinh hoạt học-đạo, một ban-đạo đưa ra đề tài "Sự nhôi qua trong tuần qua", bằng thiết-thực mà ban đã trải qua trong tuần lễ cộng-tác với đời, hầu trao đổi kinh-nghiệm để giải tỏa sự sai lầm trong nội-thức đã bị cảnh đời lôi cuốn, - "Trong cuộc sống hằng ngày, đồng tiền là mạnh-lực dễ bị lôi-cuốn sai khiến con người, biến hành động con người thành nô-lệ trong vô-minh và đã thu-hút bạn có mặt tại Reno, dưới nhãn hiệu Thủ-Thời

Vận-Mạng, đã được bao-che đầu-kín, không khác gì người đánh bầy chim nguy-trang". Vả bạn đưa ý-nghĩ của mình "là người tu-học cần đề-dãi cho cuộc sống hằng ngày, không đề vật chất ràng buộc tâm-tư, danh-mật hạnh-phúc hiện tại, chỉ làm vừa đủ ăn để thân tâm được ngời-nghi" lo tu-thiền nhập-dịnh, tìm nguồn an-lạc sẵn có trong mỗi chúng ta. Bạn cũng cho biết đã từng là chủ shop, chủ tiệm . . . bao nhiêu "Chủ" là bấy nhiêu "Tổ" để tâm-trí bị lẫn-quần trong vòng lo-âu... khi hiểu ra, đó chỉ là những phương tiện qua những giai-doạn của cuộc sống và tự nó luôn thay đổi, luân-lưu theo giòng thời gian, theo chu-trình của vật-thê. Chơn hạnh-phúc chỉ có trong tâm-thức khi nó được vun bồi trong thanh-tịnh, càng thanh-tịnh càng trăn-dây hạnh-phúc". Phần đóng góp ý-kiến trao đổi tu-học, có bạn cho những trạng-huống cảnh đời trong kiếp người, là do nhân-quả của từng trường hợp mỗi cá nhân. Có bạn kể lại những việc mình biết không nên làm, nhưng vẫn bị thu-hút và hành động bởi đã bị lục-tặc cảm dỗ... Có bạn luân-giải rằng hai chữ "Nghệp-Quả" cũng dễ bị lam-dụng để bào chữa, thói-hủ tật-xấu, khi lòng tham phát dậy. Sôi nổi trong trao-đổi học-hỏi và ý-dạo thâm-sâu, nhưng thời gian có hạn.

Qua thời gian ngắn trao đổi tu-học, đã vun bồi được đức tin cho người tu-học, tin vào khả-năng của mình có thể gạt-dừa thói hư tật-xấu, tin vào Pháp-Lý Vô-Vi đem lại kết quả tốt đẹp trên dương-tu-học, tin nơi Đấng-Cha-Lành, Bề-Trên và Đức-Thầy luôn từ-bi hướng-dộ chúng ta trên dương-tu-học trở về Nguồn-Cội. Đức tin là cầu, là mối Đao, người không có đức tin như chiếc thuyền không bươm giũa dẽm đông biển cả.

Sau nửa giờ trao đổi kinh-nghiệm tu-học, tâm trăn đã vơi nhẹ, Bạc Hoãn dễ nghi thảo-luận công tác tổ-chức Đại-Hội Vô-Vi tại Thiên-Viện Hai-Không vào tháng 7/89 tới đây, nhân dịp có đây đủ bạn đạo và anh em trong Ban-Điều-Hành của Hội. Tiếp lời huynh Hội-Trưởng trình-bày những công tác trên Thiên-Viện trong thời gian qua, như xây cất phòng giảng, tu sửa "Thanh-Tịnh-Cốc", làm nhà mát, Xây "Cốc-Tĩnh-Thương", thiết lập hệ-thống âm-thanh trong chu-vi Cơ-Sở Thiên-Viện, đề bạn đạo được nghe âm-thanh niệm Phật của Đức-Thầy trong khi làm việc, tạo không-khí thanh-nhe cho muôn-loài vạn-vật cũng hưởng; Khai-quang những nơi rậm-rạp, thiết lập khán-dài cho Đại-Hội... Công tác trong những tháng tới là tạo-dựng Cơ-Sở Thiên-Viện thành địa-diêm Đại-Hội, có thể chứa khoảng 500 bạn đạo Năm-Châu về hội-tụ với những phương-tiện cần thiết như nhà ngủ, phòng ăn, nhà vệ-sinh, phòng-giảng... Huynh cũng cho biết trong thời gian qua, công tác quả bận-rộn trên Thiên-Viện, cho nên anh em trong Ban-Điều-Hành không có dịp sinh hoạt hằng tuần với bạn đạo vào những ngày thiên chung, và có vài bạn đạo chưa hiểu rõ công tác đã thực-hiện và hoàn tất trên Thiên-Viện như đã trình bày trên. Nhân-dịp ngày vui hôm nay, Huynh mong toàn thể bạn đạo địa phương, cùng-nhau chung lo việc tổ-chức Đại-Hội sắp tới và mong Hội chúng-ta nhận được sự đóng-góp ý-kiến xây-dựng, cũng như chia xẻ phần nào khó-khẩn về tài-chánh của toàn thể bạn đạo phương xa, trong công việc chi-tiêu cho Đại-Hội, như trong thư kêu gọi của Cụ Vũ-Đình-Mẫn đã đăng trong Lá-Thư Vô-Vi vừa qua.

Những lo-âu của Cụ, cũng là nỗi băn-khuàng của toàn thể bạn đạo địa-phương, trong việc tổ-chức Đại-Hội được chu đáo, hầu phục-vụ bạn đạo Năm-Châu được tươm-tất trong ba ngày sống chung Đại-Hội. Trong buổi sinh-hoạt hôm nay vắng Cụ vì sự bận-rộn trong công việc phục-vụ Đạo-Pháp, như viết thư trả lời bạn đạo phương xa gửi đến, hoặc trực tiếp điện-doại để giúp bạn đạo tu-học, đôi khi phải đón tiếp bạn đạo viếng thăm Cụ...

Sau phần trình bày tổng quát của Huynh Hội-Trưởng, là phần báo-caó tài chánh của huynh Thủ-Quý. Nhận thấy tài-chánh của Hội quá yếu kém bởi phải chi tiêu nhiều cho công tác xây cất. Công tác Thiên-Viện hằng tuần, chi-phi' vận chuyển hao-tôn, toàn thể bạn đạo có mặt trong buổi sinh-hoạt hôm nay, tự-nguyện phát tâm với số tiền sẵn có trong túi, không ngần-ngại bỏ vào một cái rổ nhỏ, trong chốc lát số tiền đã lên tới gần trăm đồng, nhằm giúp cho anh em công tác Thiên-Viện, đỡ xãng và giải khát trong khi công tác. Việc thực hiện "Hậu-phương yểm-trợ công-tác Thiên-Viện" sẽ được tiếp-tục trong mỗi buổi sinh-hoạt hằng tuần, do bạn đạo tự-nguyện đảm-trách và chuyển lại anh em công tác. Trước cảnh "Tâm-phát quả-lành", tình-thương bộc-phát, không văn-ngôn nào diễn đạt được sự cảm-xúc trong mỗi chúng-ta.

Kể đến một bạn đạo trong Ban-Điều-Hành đã đọc bản liệt-kê những phương-tiện cần thiết, cần phải thực hiện để phục-vụ bạn đạo, như nhà vệ-sinh, nhà ngủ, nhà ăn... cũng sự phí-tôn cho mỗi phương tiện, dựa trên phong-dinh 500 bạn đạo tham-dự Đại-Hội, đã được bạn đạo cùng Ban-Điều-Hành chiết-tính tỉ-mỉ, sự hao-tôn, cũng trùng-hợp với sự chiết-tính lần trước, đã được đăng trong La Thư Vô-Vi. Mọi người rất hài-lòng trong việc tổ-chức và chiết-tính phí-tôn cho Đại-Hội, cho mỗi bạn đạo tham-dự, nhằm mục-dịch tiết-giảm phí-tôn và tạo điều-kiện thuận-lợi cho bạn đạo tham-dự Đại-Hội được đông đủ. Lệ-phí 3 ngày Đại-Hội \$100 mỗi người, nếu đi chung gia-dình, người thứ hai và kế tiếp là \$60 mỗi người, dưới 10 tuổi miễn phí. Bạn đạo gặp khó-khăn trong việc đóng lệ-phí, xin tùy-tâm đóng-góp theo khả-năng.

Hào-khí sinh-hoạt tổ-chức Đại-Hội rất hăng-say và kết-qua tốt đẹp trong tình-thương-yêu xây-dựng, đạt được nguyện-vọng mỗi chúng ta. Kết-thúc buổi sinh-hoạt đã thể hiện được nhiệm-vụ của toàn-thể bạn đạo địa-phương, thay-thế bạn đạo Năm-Châu, tổ-chức ba ngày Đại-Hội Vô-Vi. Đại-Hội Tâm-Linh mang đầy ý-nghĩa cho hành-giả tu-học, tràn đầy mùi đạo trong tâm-tứ chúng ta, trong thời gian tổ-chức cũng như ba ngày Đại-Hội sắp tới. Mong sao việc tổ-chức sẽ đem lại phần nào sự thỏa-mái cho toàn-thể bạn đạo về phương diện vật-chất, để mọi người tận hưởng không-khí thanh-nhe, dứt bỏ phàm-tâm sau một năm bận-rộn trên trường đời, cũng hưởng sự ân-ban thanh-quang diên-lãnh của Đấng-Cha-Lành và Đức-Thầy trong những ngày hội-ngộ. Đó là tâm-nguyện của tất cả bạn đạo địa-phương, đã ôm-ấp trong thời gian qua, kể từ ngày Thiên-Viện Hai-Không được thành hình và tâm-nguyện đó nay được thực-hiện.

Buổi sinh-hoạt chấm dứt trong yêu-thương, cõi mơ. Hơi ẩm trong căn phòng thiên văn hiện-hữu, ôm-ấp, sưởi ấm tâm-thần mọi người. Mùi bún măng, được tự-do toa ra thơm phức, những khay bánh ngọt hiện ra với những chiếc bánh e-then bị lật trần, sau mấy tiếng đồng hồ che kín và... Giở đồ-ngộ...Tiếng cười mùi thơm.....hoa-khí yêu-thương./

"TẾT LONG-VÂN"
ĐẠI-HỘI VÔ-VI KỶ 8
THIÊN-VIÊN HAI-KHÔNG, CALIFORNIA HOA-KỲ
 (Ngày 2, 3, 4 tháng 7 năm 1989)
PHIẾU DỰ ĐẠI-HỘI

Họ và tên	Người lớn	Trẻ em	Bảo-Hiêm sức-khỏe		Lệ-Phí
			Có	Không	
1. _____	—	—	—	—	—
2. _____	—	—	—	—	—
3. _____	—	—	—	—	—

Địa-chỉ: _____

Điện-thoại: _____ Thuộc T/V, T/D, T/T: _____

Trưởng-hợp khản-cấp liên-lạc thân-nhân: _____

Ngày đến: _____ Điện-thoại: _____

Ngày đi: _____ bằng xe _____ phi-cô _____ chuyên bay _____ giờ _____

_____ bằng xe _____ phi-cô _____ chuyên bay _____ giờ _____

Ký-tên: _____ Ngày: _____ Phát-tâm: \$ _____

Ghi-chú:

- Lệ-phi 3 ngày Đại-Hội là \$100 US một người, dưới 10 tuổi miễn phí, nếu đi chung gia-đình gồm vợ chồng và con cái người thứ 2 trở đi là \$60 US mỗi người. Tuy nhiên, nếu bạn-đạo gặp khó-khăn trong việc đóng lệ-phi, xin cứ tùy tâm đóng góp theo khả-năng. Lệ-phi sẽ được hoàn lại cho bạn-đạo nào đổi ý không tham-dự Đại-Hội, xin cho Ban-Tổ-Chức biết càng sớm càng tốt. Ngoài ra, nếu bạn-đạo muốn ở lại Thiên-Viên thêm vài ngày thì tiền ẩm-thức sẽ theo qui-chế Thiên-Viên (tùy tâm).
- Xin vui-lòng ghi danh trước ngày 31/5/89. Vì khả-năng tài-chánh của gia-đình Vô-Vi Bắc California rất hạn hẹp, xin bạn-đạo ghi danh và đóng lệ-phi càng sớm càng tốt. Mọi phát tâm, ý-kiến đóng góp về Đại-Hội, phiếu Dự Đại-Hội và lệ-phi xin gửi về địa-chỉ dưới đây. Chi-phiếu đề:

VO-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NORTHERN CAL.
 P.O. BOX 21516, SAN JOSE CALIFORNIA 95151
 Phone: (408) 720-0970, hoặc (408) 288-9584
- Phi-trưởng đến và đi là Chico Airport cách Thiên-Viên, khoảng 30 dặm. Vì là phi-trưởng nhớ nên chuyên bay rất giới hạn, bạn-đạo nên mua vé càng sớm càng tốt. Cẩm-nang Tết Long-Vân và sơ-đồ hướng-dẫn đến Thiên-Viên Hai-Không sẽ được phổ biến sau.
- Nhập Thiên-Viên thứ bảy ngày 1, Đại-Hội khai-mạc sáng ngày 2 và bế-mạc trưa ngày 4. Và Ban-Tổ-Chức sẽ đảm-trách giữ trẻ-em trong những giờ sinh-hoạt Đại-Hội.

***Trả lời bác T.D.T (Cerritos, CA)**

1) Trước hết, Vân Khanh xin góp ý kiến về câu thắc mắc của anh LTT trong thư gửi bác : "Nhiều châm cứu sư rất giỏi kể cả ông Tám, nhưng tôi thấy bạn đạo Vô Vi vẫn còn nhiều bệnh, mặc dù nhiều lần được châm cứu và thiền. Vậy thì nguyên nhân tại sao không trị tận gốc?"

Đáp: Có nhiều căn bệnh dù gặp châm cứu sư hay bác sĩ giỏi, cũng chỉ giúp được một phần. Muốn trị tận gốc, phải tìm ra nguyên nhân sai lầm do tinh thần hay dinh dưỡng và biết tự sửa chữa, mới mong dứt hẳn bệnh.

a) Do tinh thần Sự lo âu, sân si, thù hận gây nên nhiều chứng bệnh. Thiền giúp tâm tánh an tịnh, do đó có thể chữa khỏi một số bệnh kinh niên, nhưng với điều kiện phải thiền với ý chí kiên trì đều đặn, chịu xét tánh lành từ trong tâm. Còn nếu tu tà tà, ngồi một đêm, bỏ ba đêm, hoặc lai rai năm mười phút, thở chưa đủ thông, tánh chưa chịu thấy, rồi cũng kể là tu Vô Vi, khi bệnh lại đổ thừa Vô Vi thì... xin miễn bàn.

b) Do dinh dưỡng Nhiều người tu cho rằng thiền thở đúng là đủ khỏe, nhưng thanh khí chưa đem vào được bao nhiêu, lại thêm việc ăn uống không đầy đủ, dễ khiến cơ thể xanh xao. Khi cơ thể yếu, rất dễ bị nhiễm bệnh từ những yếu tố bên ngoài, như vi trùng, khí hậu... Nếu biết xét và sửa lại việc ăn uống, cũng giúp trị được tận gốc căn bệnh.

c) Bệnh đôi khi cũng là những thử thách để phần hồn có dịp trau luyện Bi, Trí, Dũng.

Tôi xin kể với bạn kinh nghiệm bản thân về vấn đề này. Nhờ gắng thiền, tôi đã dứt được bệnh sổ mũi kinh niên (đã qua hai lần mổ mà không khỏi). Gần mười năm nay không bệnh gì quan trọng. Mới đây khi nghe tin Ba tôi ở VN bị bệnh liệt, tôi thương vô cùng, và nguyện chịu mọi điều để cho Ba tôi được khỏi bệnh, hoặc nếu phải ra đi vì đã già yếu (75 tuổi) thì cũng được nhẹ nhàng, siêu thoát. Không bao lâu, tôi bị đau liệt giường cả tháng trời, thiên thổ thể nào cũng không khỏi, rồi đến đúng ngày, cơn bệnh ra đi lúc nào không hay! Về sau, được tin Ba tôi mất với vẻ mặt tươi trẻ rất lạ, và nhiều điềm tốt lành. (Điều này chứng minh cha con có liên hệ rất mật thiết). Tiếp đó vì sức yếu lại thêm tật lười ăn, nên bị nhiễm lạnh mùa Đông thành bệnh phong thấp (các khớp xương ở tay và chân bị xưng nhức). Đi khám bệnh gặp ông bác sĩ to như con voi, tưởng tôi cũng là voi con, nên cho toàn những thuốc cực mạnh, nhưng chỉ chữa được ngọn, ngưng thuốc thì bệnh lại nặng hơn, vì chất độc của thuốc gây biến chứng. Thật là một năm bị sao quả tạ chiếu, gặp đủ mọi chiều thử thách từ đời lẫn đạo (đúng như lời chúc "nhiều khảo đảo" của anh bạn gửi thư đầu tiên cho Trang Vui Học để "đáo vận" Vân Khanh đó!)

Cuối cùng, có lẽ Cha Trời thấy "anh bình nhì" này tuy lì nhưng cũng thấm mệt, nên đã chuyển cho gặp thầy, gặp thuốc với những thảo mộc thiên nhiên, hợp với cơ thể, nên chỉ một thời gian ngắn, đã được bình phục. Nhờ bệnh này, tôi đã học được nhiều điều thật hay

về cơ thể con người liên hệ với đại vũ trụ như thế nào. (sẽ viết bài đóng góp trong một dịp khác)

Tóm lại, thể xác chúng ta thuộc hữu hình, tất hữu hoại, không ai tránh khỏi luật sanh, lão, bệnh, tử. Mọi nỗ lực để đạt sức khỏe thể xác là quan trọng, nhưng còn một điều quan trọng hơn, đó là sức khỏe tinh thần, ý chí luôn vững mạnh, không nản lòng trước mọi thử thách đau đớn, để phần hồn có dịp học hỏi, lo cho bản thân và sẽ dũng mãnh hơn để cứu độ tha nhân, mới mong trở về hòa tan với Thượng Đế là Đấng Đại Bi, Đại Trí, Đại Dũng.

Ngày xưa, Đức Phật Thích Ca trước khi nhập diệt đã phải mang một chứng bệnh trầm trọng, thể xác rất đau yếu, nhưng vẫn nhẫn nại, chịu đựng, nhất quyết đi đến nơi Ngài định đến để thuyết pháp và để cảm hóa một người đệ tử cuối cùng! Gương lành đó thật đáng để chúng ta noi theo.

2) Bác đã khen bài "Những sai lầm trên đường tu" Vân Khanh viết rất hay, nhưng không dựa theo những bài của Phật học "chính cống" và Bác đã chịu khó nhớ để ghi lại những đoạn về sắc, thọ, tưởng, hành, thức, và kết luận "năm thứ trên tích tụ giả hợp thành tâm thức và nếu biết dùng ngũ uẩn này mà hành đạo thì sẽ được giác ngộ, giải thoát"

Cháu xin góp ý kiến : sách Phật thì nhiều, làm sao để biết sách nào là "Phật học chính cống" vì ngày xưa Đức Phật chỉ tùy duyên thuyết giảng, rồi qua mấy trăm năm sau, mới được hệ thống hóa ghi lại thành Tam Tạng Kinh Điển. Đến nay, hơn hai ngàn năm qua bao sự in đi, dịch lại, thêm bớt tư tưởng, vậy chúng ta lấy gì để kiểm chứng, sách nào đúng với những gì Đức Phật đã đạt và truyền lại cho nhân sanh? Theo cháu nghĩ, chỉ có cách thiên định để Huệ Tâm khai mở thì sự biết mới được chính xác, còn dùng trí để luận đạo

lý của Ngài thì sẽ không tránh được sai lầm. Ngày xưa, đọc sách Phật, cháu chỉ tạm hiểu về Tứ Diệu Đế và Bát Chánh Đạo, để thực hiện phần nào con đường tu cho chính mình, còn những vấn đề về "Thức" thì mù tịt. Ngày nay, nhờ hành pháp Vô Vi, đèn tâm được lóe sáng "tí ti" mới hiểu được lục thức, thức thứ bảy (hay Mạt Na Thức) và Đệ Bát Thức (hay A Lại Da Thức). Nói gọn theo Vô Vi là những cái biết của lục căn, vía và hồn. Còn sắc (hay thân) là do Tứ Đại : nước, lửa, gió, đất hợp thành, và Danh (hay tâm linh) gồm có thọ, tưởng, hành, thức. Sắc và Danh hợp lại thành cái mà chúng sanh vẫn chấp, là cái Ta, nhưng thật ra đó là cái Ta giả của phàm ngã, chỉ có phần Hồn (hay A Lại Da Thức) là cái thức cuối cùng và quan trọng nhất, là cái Ta vi diệu mang bản chất Hư Không, dung hòa được với vũ trụ và vạn vật.

Khoa học ngày nay, với những phát minh về điện tử, quang tuyến, đang nỗ lực tìm hiểu diễn quang vô hình của Thức, dùng những máy đo các luồng sóng của điện não tủy để mong nhận biết tư tưởng của con người. Cháu nghĩ khoa học vật chất nếu không đi đôi với việc phát triển tình thương và tâm linh, thì sẽ là khoa học giết người, rồi với những phát minh tân kỳ, con người càng ngày càng ngã mạn, tưởng có thể cướp được quyền tạo hóa, đó cũng chỉ vì cái vô hạ trí, phàm ngã quá đầy.

Nhà bác học Albert Einstein khi tìm ra công thức $E = MC^2$ với vận tốc ánh sáng $C = 2.998 \times 10^8$ m/s cũng cho biết yếu tố này không thể đo chính xác được.

Cũng vì thuyết năng lượng nguyên tử này, mà con người chế ra những quả bom giết người trong thế chiến thứ II và làm đảo lộn nhiều định lý khoa học trước đó. Biết đâu sau này có những phát minh mới sẽ làm công thức này không còn giá trị nữa? Do đó, xin bác miễn cho cháu phần "chị để ý giùm của tôi $E = MC^3, MC^\infty$, diên cái đầu lăm bác a!

*Trả lời thơ một bạn đạo tại Berlin, MA.

Trước hết, tôi mong bạn đừng giận vì đã không trả lời thư riêng, như lời yêu cầu mà lại viết trên LTVV. Tôi nghĩ, chúng ta là anh chị em trong đại gia đình Vô Vi, tâm trạng buồn bực của một người tu, có người phối ngẫu không tu, là tâm trạng chung của đa số bạn đạo, viết để cho nhau cùng đọc, thành thật để đóng góp và chia sẻ cho nhau để xây dựng, giúp đỡ, và biết thương nhau hơn, đó là điều đáng quý, đâu có gì phải mắc cỡ! Nếu bạn còn e ngại, thì tôi xin viết "khe khẽ" thôi vậy!

Đọc "bảng liệt kê" những tính xấu của ông xã bạn xong, tôi thấy eo ơi! người đâu mà "nhiều chuyện" vậy! Thảo nào một người tu mới hai năm như bạn làm sao chịu nổi, ý tưởng bỏ quách hẳn cho rồi, kể ra cũng có lý lắm lắm vì : "vài năm nữa có việc chọn lựa người về linh địa thì chắc chắn hẳn không được chọn về, vợ chồng phải ly biệt như thế, thà em bỏ hẳn từ bây giờ, còn hơn vướng víu khó tu. Em không có con, không có gì ràng buộc cả. Em biết chị sẽ khuyên em nhẫn nhục, chịu đựng, nhưng viễn tượng chia ly chỉ còn vài năm nữa thôi, thì chịu đựng ích gì?!"

Cô bạn thân mến của tôi ơi! Cuộc đời thật lắm cảnh éo le phải không bạn?, thuận cảnh thì ít, nghịch cảnh lại nhiều. Khi yêu thì mộng nào cũng đẹp, mà khi thu hẹp trong căn nhà lâu rồi thì choảng nhau suốt ngày, mà hể xa lại hồng được vì sợi tơ hồng, tuy không mà thật chắc, chỉ khi hết duyên, hết nợ, mới hết vợ, hết chồng, và việc này phải do hoàn cảnh tự nhiên đưa đẩy, nếu mình mong muốn và chủ động, tức là chưa học xong bài và rồi sẽ "tránh vỏ dưa, gặp vỏ dừa" còn khổ hơn đó bạn!

Vậy làm sao để sống vui với nghịch cảnh hiện tại? Đó là sự chấp nhận hòa để học và sửa tiến. Đây mới đúng nghĩa là tu, không phải bỏ tất cả để yên thân ngồi thiền là tu đâu! Hoàn cảnh nào, dù khổ cũng có lợi ích

của nó. Con người dù xấu đến đâu cũng có vài điểm tốt để mình yêu được. Nếu chỉ thấy cái xấu của người, mà không thấy cái sai của mình, thì chỉ thêm sự bất mãn để tự dọa chính mình mà thôi. Bạn nghĩ rằng mình đã tu hai năm và chắc chắn sẽ được về linh địa, vậy có lẽ bạn đã thuộc kỹ những điểm chính yếu mà Thầy thường dạy "nhẫn nhục, tha thứ, thương yêu". Như vậy thì bỏ ông xã làm chi, vì đó là ân sư rất đáng quý để giúp bạn thực hiện những hạnh của người tu. Người sát cạnh mình mà chưa thương và độ được, thì ra ngoài còn bao kích động khó khăn hơn, làm sao vượt qua nổi. Đi đâu cũng phải học từng đó bài mà thôi!

Nếu bạn mãi nghĩ sai lầm, nên bỏ chồng để dễ tu hơn, thì có khi ông xã được về linh địa, còn bạn ở lại đây với "bài học" khác khó tánh hơn đấy. Bởi vì có người tuy khẩu xà, nhưng tâm Phật, nói nhiều mà không ác ý gì, ngược lại có người mang bảng hiệu tu, nhưng lại thiếu tu vì không chịu nhẫn nhục, tha thứ, thương yêu! Bề Trên chọn người lành theo cái Tâm, chứ không dựa theo cái "mác" tu đâu bạn! Mai một bạn về linh địa, nhớ "xí chỗ" cho Vân Khanh với nghe, vì từ nay đến lúc đó, còn thử thách dài dài, chấm điểm từng ly, từng tí, không biết Vân Khanh có qua nổi không? Hy vọng có bạn giúp đỡ, lỡ tôi có "lết đẹt" chạy về được sau cùng, cũng còn có chút đất để... ngồi thiền!

Thương chúc "cô em lo xa" sớm tìm được thật nhiều điểm để thương của ông xã, để vợ chồng lại yêu nhau như thuở ban đầu và cùng tay nắm tay trở về linh địa, an vui trong chính tâm hồn của những người biết nhẫn nhục, tha thứ và thương yêu.

BAN XÃ HỘI VÔ VI DALLAS FORTWORTH CÙNG QUÍ BẠN ĐẠO THAM GIA HỘI CHỢ TẾT TẠI DALLAS, TEXAS.

Trần Minh Tiếp
Dallas, 28-2-1989

Ban Xã Hội Vô Vi cùng với tất cả quý bạn đạo tham gia ngày Hội Chợ Tết do cộng đồng người Việt tổ chức ngày 4 tháng 2 năm 1989 vừa qua tại Creative Arts Building thuộc khu State Fair Park Dallas.

Bạn đạo tham dự với chủ đề "Vui Hạnh Từ Bi" trong chương trình bán hàng gây quỹ "Cứu Khổ Ban Vui", đã ra công, góp của, và tiếp sức cùng với các hội đoàn và các tôn giáo để đẩy mạnh phong trào bảo trợ đồng bào tị nạn thoát cảnh khổ đau để sớm định cư tại Canada.

Mặc dù thời tiết ngày hôm đó rất lạnh và đường xá trơn trượt, nguy hiểm, vì trận mưa đá vào hai hôm trước. Nhưng anh chị em bạn đạo không nản lòng, vẫn tiến hành công việc để góp mặt tham gia ngày Hội Chợ Xuân Kỳ Ty.

Với sự hăng say làm việc dẫn thân đó, không ngại gian lao, khó nhọc, anh chị em đã tạo được sự thành công tốt đẹp, và ảnh hưởng được phần nào thiện cảm đối với cộng đồng người Việt tại địa phương cũng như các hội đoàn và đồng bào hiện diện trong ngày Hội Chợ hôm ấy.

Gian hàng Vô Vi được nổi bật với các tấm biểu ngữ tiếng Việt và tiếng Anh cùng những vần thơ lục bát, nói lên tình đoàn kết, hy sinh bất vụ lợi :

"Vô Vi hợp tác cộng đồng,

*Cùng nhau phát động phong trào cứu nguy.
Cứu người tị nạn kỳ ni,
Đồng bào hải ngoại thực thi việc này."
(Trần Minh Tiếp)*

Và cạnh bên là những bài thơ đượm tình thân thiện mời khách mua hàng làm quà đầu năm đã được gieo ý thiện lành trong lòng người qua việc làm phước thiện này :

*"Kính mời cô bác mua hàng,
Làm quà kỷ niệm cho ngày đầu xuân.
Trước là thể hiện tương thân,
Sau là làm phước kính dâng mẹ hiền."
(Trần Minh Tiếp)*

Trong ngày vui xuân hôm ấy rất nhộn nhịp đông người, từ bạn hữu xa gần và người thân có dịp gặp gỡ hàn huyên, chúc tụng và cùng nhau phát tâm đóng góp, chia sẻ tình người. Ngoài ra, còn có những bài thơ nhắn nhủ chỉ có ít tiền, mà cứu sống được mạng người đang lâm cảnh khốn cùng, đã nói lên sự hy sinh và thể hiện tình thương dùm bọc người cùng chung nòi giống Lạc Hồng :

*"Bạn ơi thể hiện tình thương,
Người cùng nòi giống phải thương nhau cùng.
Bây giờ bạn sống ung dung,
Còn người tị nạn vô cùng khốn nguy.
Tham dự chợ Tết năm ni,
Là làm việc nghĩa tỏ tình mến thương.
Tị nạn các trại hết đường,*

*Không nước nào nhận biết phương cách nào.
Mọi người lo lắng xôn xao,
Nhiều người quần trí làm sao bây giờ.
Xin bạn chớ có thờ ơ,
Ra tay cứu giúp đừng chờ thời gian.
Tị nạn gặp lúc nguy nan,
Lá lành, lá rách sẵn sàng đùm nhau.
(Hạnh Lưu)*

Đa số đồng bào tham dự Hội Chợ Tết ngày hôm ấy, khi đi ngang qua gian hàng Vô Vi đều dừng chân ghé lại xem những hình ảnh đau thương của người tị nạn, thân thể gầy còm, chỉ còn da bọc xương, vì thiếu thức ăn, nước uống, ở giữa biển khơi hơn ba bốn chục ngày mới tới được bến bờ tự do đã làm cho cảm xúc lòng người.

Kế tiếp là những hình ảnh đồng bào ở trại Sikiu đang nhận tiền và quà cứu trợ của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ gửi đến do các anh em bạn đạo ở trại đại diện trao tặng và bên cạnh là những tấm hình Thầy đi thăm viếng các trại và chụp hình lưu niệm với quý bà Sơ.

Ngoài ra còn có những hình ảnh ở trại Hồng Kông, giam giữ người một khu riêng biệt, chung quanh bao bọc dây kẽm gai rất kỹ lưỡng, được gọi là "Trại Cấm", không cho người tị nạn tiếp xúc bên ngoài. Hình ảnh này được gửi sang từ Boston, MA. do các anh chị em sinh viên thiện nguyện đi thăm viếng giúp đỡ đồng bào từ các trại đem về, và ở phía dưới hình ảnh được trưng bày những bài thơ chan chứa đầy tình người do quý bạn đạo sáng tác đã ghi ở trên, tạo cho hình thức lẫn nội dung thêm phần đặc biệt.

Tiếp theo là gian bán hàng được xếp thành hai bàn dài, bày đủ mặt hàng để cho quý bà con cô bác, anh chị tha hồ mua sắm, khiến cho quý bạn đạo lâng xăng, người thì mời mọc mua hàng, người thì giới thiệu tin tức bảo trợ, cùng kính biểu bằng ngâm thơ "Đạo Tâm" làm quà đầu năm. Mỗi khi quý bà con cô bác nhận món quà tinh thần này, cũng

không quên phát tâm bỏ ít tiền vào thùng công quả để cứu trợ đồng bào tị nạn. Các bạn đạo hoạt động rất hăng hái trước ngày Hội Chợ, đạt được kết quả rất tốt, đã tạo được mối thiện cảm với các anh chị em sinh viên, học sinh không phải là gia đình Vô Vi, nhưng đã được song thân cho phép đến phụ giúp cả ngày. Mặc dù bận rộn, nhưng anh chị vẫn nở nụ cười tươi trong công việc làm đầy ý nghĩa này. Về phần kỹ thuật trang trí và viết các tấm biểu ngữ cũng như ấn loát các bản tin tức bảo trợ được sự ủng hộ và giúp đỡ tận tình của nhà in LTB ARLINGTON, anh chỉ lấy số ít tiền tượng trưng mà thôi.

Ngày tham gia Hội Chợ Xuân Kỷ Ty năm nay, Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas Forthworth đã ra mắt và sinh hoạt chung với cộng đồng trong chương trình cứu trợ và bảo trợ đồng bào tị nạn đã diễn tiến thành công tốt đẹp. Phần lớn là nhờ quý vị trong Ban Tổ Chức chợ Tết đã cho phép và giúp nhiều ý kiến trong tinh thần đoàn kết và xây dựng. Ngoài ra còn có sự ủng hộ nhiệt tâm của quý đồng bào, quý bà con xa gần, quý vị ân nhân, quý vị hảo tâm, quý vị người Hoa Kỳ, người Đại Hàn đã phát tâm đóng góp dưới nhiều hình thức, đã tạo cho anh chị em Vô Vi có cơ hội một ngày "Vui sống chung" để cùng nhau thực hiện việc làm tròn đầy sự thiện lành này.

Chúng con kính dâng lên Thầy, kính dâng lên Cha món quà tinh thần đầu Xuân Kỷ Ty, chứa chan đầy tình người đùm bọc nhau khi lâm cảnh khốn cùng và chúng con kính chia sẻ việc làm này cùng quý bạn đạo năm châu./.

*Tứ Thông phong cảnh vui hòa,
Anh em bạn đạo chung nhà về đây.
Cùng nhau đóng góp dựng xây,
Trên đường tu học có ngày vinh quang.*

Kính tặng Thiên Đường Tứ Thông

Khánh thành ngày 22 tháng 1 năm 1989

Trần Minh Tiếp

Kính dâng Cha Nhân Hòa

Lần này Cha ra cộng đồng,
Hay tin con thấy trong lòng vẫn an.
Không còn lo lắng bàng hoàng,
Như thể chắc chắn huy hoàng thành công.
Con xin bày tỏ nỗi lòng,
Bấy lâu Cha vắng, con không vui nhiều.
Lúc nào con cũng dăm chiêu,
Khóc thương Cha đã dắt dìu chúng con.
Thấy Cha thân thể hao mòn,
Dạ con chua xót từng cơn khóc thềm.
Con luôn nghĩ đến tình thâm,
Cha đã ban bố vạn lần cho con.
Làm con bốn phận chưa tròn,
Để Cha than khóc cho con quá khờ.
Xuống trần mê mãi đến giờ,
Cứ ham vật chất, Cha chờ lệ rơi.
Xót thương cho Đấng Cha Trời,
Vi con, Ngài xuống cõi đời gánh đau.
Nhiều con chẳng rõ vàng thau,
Đâu nhìn phụ tử để đau dạ Ngài.
Bao giờ mới thấy đường ngay,
Nhìn Cha sẽ nhận đúng Ngài là Cha.
Cha ơi! Con vẫn thiết tha,
Mong Cha đoái tưởng trở qua lần nhì.
Houston luôn mãi khắc ghi,
Nhớ Cha, nhớ mãi, chẳng khi nào mờ.
Xin Cha nghĩ đến con thơ,
Trở qua lần nữa, mong chờ ngày đêm.
Cộng đồng Cha giảng rộng thêm,
Con mong dân chúng đến xem thật nhiều.
Để nhìn thấy rõ mà yêu,
Đừng nghe dị nghị lắm điều không hay.
Giả chơn trực tiếp gặp Ngài,
Trí tài xét đoán đúng sai thấy liền.
Con luôn cứ nghĩ triền miên,
Làm sao huynh tử ngộ duyên hiểu lòng.
Giúp Cha rủ đến thật đông,
Cho Cha mở trí để không phụ Ngài.
Đến khi thấy rõ Cha tài,
Đường về tập nập, ấy ngày con vui./.

Kính bái

Đình Văn Tư
Houston, Texas
6-3-89

Thầy tôi

Rumba

Nhạc và lời Nguyễn Hoàng Long

Thầy tôi bao năm qua, Thương Yêu tình đậm đà, Thiết tha lời mặn mà, Thân

già lê đây đó Thầy là người chèo đò, Trên bến sông chờ đợi, Muốn

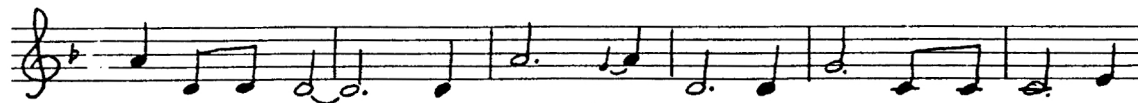
tiếng kêu lời mời, Đò chiều sắp xa rồi, Thầy thương mưa pháp rơi, Vô

Vi soi sáng ngời, Pháp tâm cho muôn người, Mở măn khai nguyên mới, Thầy

là Đấng Tôi Cao, Đưa nhân sinh đi vào, Long Hoa hội của Trời, Nguyên

Di Lạc đời đời Hò ời! ời! hò, Thầy thương Thầy dẫn đò, Tu

tâm và sửa tánh, Tự đò đường về quê, Thầy gọi thương yêu nhau, Trong

tâm tư ngọt ngào, Điện thanh lưu rạt rã, Cửa người tu Pháp Lý, Tĩnh

người là tình Trời, Thường yêu chung nguồn cội, Trong thế gian rã rởi, Vì

tranh chấp tới bởi Hội ngộ vui hôm nay, Bao nhiêu kiếp trở lại, Trong

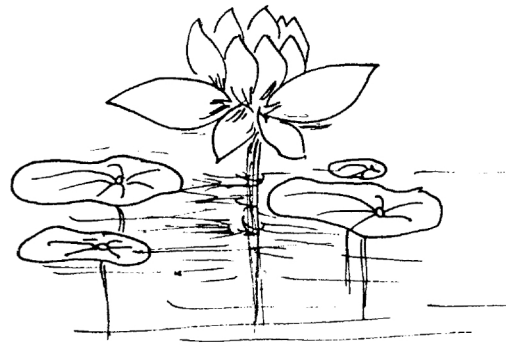
Thanh Quang của Ngài, Miệt mài vui thanh thoát, Tình yêu thương chứa chan, Qua

cơn mê lạc loài, Anh em cùng tìm về, Quê hương của loài người, Thầy

thương thương tất cả, Thầy thương trong thanh tịnh, Thầy thương Thầy hóa mình, Thầy

thương cho hòa bình.

Revised 10-17-88 B

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
Permit No.10076
Westminster, CA

TO:

PRINTED MATERIAL

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức, hình ảnh, bài vở do bạn đạo Vô Vi khắp nơi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên và bút hiệu, cùng địa chỉ và số điện thoại để Ban Biên Tập có thể chuyển đạt thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà In Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Khi thay đổi địa chỉ, xin các bạn đạo thông báo địa chỉ mới, để Ban Phân Phối cập nhật hóa danh sách bạn đạo, và để Hội không bị phạt vì thư bị gửi trả về. Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Lá Thư Vô Vi ước mong được đón nhận những hình ảnh, bài vở của bạn đạo khắp nơi gửi về đóng góp, để LTVV mỗi ngày được phong phú hơn về hình thức lẫn nội dung.

Thư từ liên lạc xin gửi về : **LÁ THƯ VÔ VI**, P.O. BOX 2522, GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn, xin gửi về :

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522, GARDEN GROVE, CA 92642

Xin các bạn đạo ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như : Kinh sách, Bể giảng, Tu bổ Thiền Viện, Du Thuyết, Tị nạn...Xin tránh gửi tiền mặt bằng đường bưu điện.

Riêng các bạn đạo ở ngoài Hoa Kỳ, xin gửi ngân phiếu (money order) bằng tiền Mỹ kim.